مخالفت قاطع مقاومت عراق با بستن مرزهای ایران

فراکسیون پارلمانی بدر عراق (وابسته به مقاومت) با اشاره به اظهارات اخیر وزیر خارجه این کشور تأکید کرد با قاطعیت مخالف دیکته‌های آمریکا برای بستن گذرگاه‌های مرزی با ایران است.

به گزارش یکشنبه ایرنا به نقل از المیادین، فراکسیون پارلمانی بدر عراق (شاخه سیاسی گروه مقاومت بدر به رهبری هادی العامری) با اشاره به اظهارات اخیر وزیر خارجه این کشور تأکید کرد با قاطعیت مخالف دیکته‌های آمریکا برای بســـتن گذرگاه‌های مرزی با ایران است. این فراکسیون اعلام کرد اظهارات «فؤاد حسین» مبنی بر درخواست‌های آمریکا، نشان‌دهنده طرح‌هایی است که جنوب عراق را هدف قرار داده و دخالت در تصمیمات حاکمیتی محسوب می‌شود. بدر تأکید کرد ملت و نیروهای ملی عراق در برابر نقض حاکمیت و پیروی از دستورات خارجی که به منافع کشور آسیب می‌زند، سکوت نخواهند کرد و سیاست محاصره را رد می‌کند. روابط عراق و ایران عمیق و برآمده از خون‌های ریخته‌شده در مبارزه با تروریسم است. این فراکسیون خواستار بازگشایی فوری گذرگاه‌های مسدود شد.

کیهان

اظهار بندگی تهوع آور «مرتس» مقابل صهیونیست‌ها هر کس هولوکاست را قبول ندارد برود!

صدراعظم آلمان در یـــک اظهار بندگی تهوع‌آور نسبت به رژیم صهیونیستی به مهاجران مسلمان ساکن این کشور هشدار داد که اگر افسانه هولوکاست را قبول ندارند از آلمان بروند.

به گزارش فارس به نقل از رســـانه‌های آلمانی «فدریش مرتس» در حالی که پذیرای ورزشکاران صهیونیست در برلین بود، گفت: «مســـئولیت تاریخی کشور ما در برابر هولوکاست به همان اندازه برای کسانی که از کشورهای اسلامی به آلمان می‌آیند نیز صدق می‌کند... و هر کسی که به این مسئله پایبند نباشد، باید کشور ما را ترک کند.». صدراعظم آلمان پیش از این هم گفته بود که «اســـرائیل به نیابت از کشورهای غربی کارهای کثیف ما را انجام می‌دهد». مقامات آلمانی همچنان به حمایت بی‌قیدوشرط از رژیم صهیونیستی اصرار دارند و به اشکال مختلف، همبستگی خود را با این رژیم ابراز می‌کنند. طی سه سال گذشته نیز دولت آلمان از هیچ حمایتی از رژیم اسرائیل در نسل‌کشی ملت فلسطین فروگذار نکرده است.

اذان ظهر: ۱۱/۴۸، اذان مغرب: ۱۷/۲۱، نیمه‌شب شرعی: ۲۳/۰۵، اذان صبح(فردا): ۵/۰۹، طلوع آفتاب(فردا):۶/۳۵

نگاه

فروریختن دیوار برلین و گسترش ائتلافی که مرزهایش را نمی‌شناسد

امین‌الاسلام تهرانی

تاریخ گاهی نه در لحظه وقوع رویدادها، بلکه در شیوه به خاطر سپردن یا فراموش کردنشان سرنوشت‌ساز می‌شود. جوامعی که پیروزی‌های خود را به اسطوره تبدیل می‌کنند، اغلب بهای واقعی تصمیم‌هایی را که در سایه آن پیروزی‌ها گرفته شده از نظر دور می‌دارند. در چنین شرایطی، حافظه جمعی به ابزاری گزینشی بدل می‌گردد که برخی روایت‌ها را برجسته و برخی دیگر را به حاشیه می‌راند. نتیجه این گزینش، نه فقط تحریف گذشته، بلکه شکل‌گیری سیاست‌هایی است که در آینده هزینه‌های پیش‌بینی‌نشده‌ای به بار می‌آورند. بازخوانی لحظه‌های بزرگ تاریخی از این رو ضرورتی مداوم است؛ نه برای انکار دستاوردها، بلکه برای دیدن سایه‌های تاریکی که در کنار روشنایی جشن‌ها همیشه وجود داشته‌اند.

نهم نوامبر ۱۹۸۹ (۱۸ آبان ۱۳۶۸)، روزی است که دیوار برلین فروریخت و در روایت رسمی غرب به نماد پیروزی آزادی بر استبداد و پایان جنگ سرد تبدیل شد. تصاویر شادی مردم در دو سوی دیوار، سخنرانی‌های پرشور رهبران غربی و اعلام «پایان تاریخ» همگی بخشی از این روایت جشن‌گونه بودند. اما در پس این تصویر درخشان، توافق‌ها و وعده‌هایی شکل گرفت که سه و نیم دهه بعد، همچنان سایه سنگینی بر امنیت اروپا و حتی جهان افکنده‌اند.

در ماه‌های حساس ۱۹۹۰، زمانی که آینده آلمان متحد و معماری امنیتی اروپا در حال مذاکره بود، رهبران غربی به‌صراحت به طرف شوروی اطمینان دادند که ناتو به سمت شرق گسترش نخواهد یافت. جیمز بیکر، وزیر خارجه وقت آمریکا، در ۹ فوریه ۱۹۹۰ (۲۰ بهمن ۱۳۶۸) در مسکو به میخائیل گورباچف گفت که ناتو «حتی یک اینچ به شرق» پیشروی نخواهد کرد. این عبارت که بعدها در اسناد دیپلماتیک و خاطرات مقامات غربی نیز تأیید شد، بخشی از مجموعه‌ای از تضمین‌های شفاهی بود که آلمان غربی، آمریکا، انگلیس و فرانسه به مسکو دادند.

این وعده‌ها در شـــرایطی مطرح شـــد که شوروی در موضع ضعف قرار داشت و گورباچـــف برای پذیرش وحدت آلمان و خروج نیروهایش از اروپای شـــرقی به اطمینان‌خاطر نیاز داشـــت. مقامات غربی آگاه بودند که گســـترش ناتو می‌تواند حساسیت‌های امنیتی روسیه را برانگیزد، اما ترجیح دادند این موضوع را در قالب تعهدات غیررسمی و شفاهی مدیریت کنند. هیچ پیمان مکتوبی در این‌باره امضا نشد، اما فضای مذاکرات به‌گونه‌ای بود که طرف شوروی این تضمین‌ها را جدی گرفت.

با فروپاشی اتحاد شوروی در پایان ۱۹۹۱، معادله قدرت به‌طور کامل تغییر کرد. روسیه جدید درگیر بحران‌های داخلی عمیق بود و توان چانه‌زنی خود را از دست داده بود. در این شـــرایط، منطق «پیروزی غرب» به‌تدریج جای منطق «معماری امنیتی مشترک» را گرفت. موج اول گسترش ناتو در سال ۱۹۹۹ با عضویت لهستان، مجارســـتان و جمهوری چک آغاز شد؛ دقیقاً همان کشورهایی که زمانی در حوزه نفوذ شوروی قرار داشتند.

در سال‌های بعد، این روند شتاب گرفت. کشورهای بالتیک، رومانی، بلغارستان، اسلواکی و اسلوونی به ناتو پیوستند و مرزهای ائتلاف آتلانتیک به فاصله چند صد کیلومتری سن‌پترزبورگ رســـید. هر موج جدید با اعتراض مسکو روبه‌رو می‌شد، اما غرب این اعتراض‌ها را یا نادیده می‌گرفت یا آن‌ها را نشـــانه‌ای از باقی‌مانده‌های تفکر امپراتوری روسیه تفسیر می‌کرد. وعده «نه یک اینچ به شرق» عملاً به بایگانی تاریخ سپرده شد.

نتیجه این سیاست، فرسایش تدریجی اعتماد استراتژیک میان روسیه و غرب بود. آنچه در ۱۹۹۰ به‌عنوان تضمین امنیتی به مسکو داده شده بود، دو دهه بعد به یکی از محورهای اصلی شکایت روسیه تبدیل شد. ولادیمیر پوتین بارها در سخنرانی‌های رسمی به این «فریب تاریخی» اشاره کرد و آن را بخشی از دلایل تنش‌های بعدی دانســـت. حتی برخی دیپلمات‌ها و تحلیلگران غربی نیز در ســـال‌های اخیر اذعان کرده‌اند که نادیده گرفتن نگرانی‌های امنیتی روسیه اشتباهی استراتژیک بوده است.

معماری امنیتی اروپا که پس از جنگ ســـرد می‌توانســـت بر پایه همکاری و نهادهای مشـــترک بنا شـــود، به‌تدریج به ساختاری دوقطبی و رقابتی تبدیل شد. ناتو از یک ائتلاف دفاعی دوران جنگ سرد به سازمانی با مأموریت‌های گسترده‌تر و مرزهای روبه‌گسترش بدل شد، در حالی که سازوکارهای جایگزین برای امنیت جمعی اروپا یا تضعیف شدند یا هرگز مجال رشد نیافتند. نتیجه، افزایش هزینه‌های نظامی، بازگشت منطق بازدارندگی هسته‌ای و تشدید بحران‌هایی بود که امروز بخش قابل‌توجهی از قاره را درگیر کرده است.

روایت غالب غربی از فروریختن دیوار برلین، معمولاً این بخش از داستان را یا حذف می‌کند یا به حاشیه می‌راند. جشن آزادی و دموکراسی چنان پررنگ شد که پیامدهای تصمیم‌های ژئوپلیتیک بعدی در ســـایه ماند. در حالی که مردم اروپای شرقی حق داشتند سرنوشت خود را تعیین کنند، نحوه مدیریت این گذار از سوی غرب، بذر بی‌اعتمادی عمیقی کاشت که هنوز برطرف نشده است.

نهم نوامبر هر ســـال فرصتی است برای بازخوانی این تاریخ دوگانه: روزی که دیواری فیزیکی فروریخت، اما دیوارهای نامرئی بی‌اعتمادی و رقابت استراتژیک در حال ساخته شدن بود. درس این رویداد نه در انکار حق حاکمیت کشورها، بلکه در یادآوری این نکته اســـت که امنیت پایدار نمی‌تواند بر پایه وعده‌های فراموش‌شده و گسترش یک‌جانبه بنا شود. تاریخ نشان داده است که بی‌توجهی به نگرانی‌های امنیتی طرف مقابل، دیر یا زود هزینه‌ای سنگین به همراه دارد.

جنگ اوکراین را می‌توان یکی از پیامدهای بلندمدت و قابل پیش‌بینی همین روند گسترش ناتو دانست. از نشست بخارست در سال ۲۰۰۸ که اعلام شد اوکراین و گرجستان «عضو ناتو خواهند شد»، مسکو بارها این موضوع را خط قرمز امنیتی خود خواند. نادیده گرفتن این هشـــدارها و ادامه سیاست درهای باز ناتو، به‌تدریج فضایی ایجاد کرد که در آن روسیه احساس محاصره استراتژیک می‌کرد. وقتی در سال‌های ۲۰۲۱ و اوایل ۲۰۲۲ (۱۴۰۰) مسکو خواستار تضمین‌های کتبی مبنی بر توقف گســـترش ناتو و بی‌طرفی اوکراین شد، پاسخ غرب ترکیبی از بی‌توجهی و تأکید بر «حق حاکمیت کشورها برای انتخاب اتحادها» بود، پاسخی که منطق امنیت جمعی را فدای گسترش یک ائتلاف نظامی کرد.

نتیجه این رویکرد، تبدیل شدن اوکراین به میدان رویارویی بود که هزینه‌های انســـانی و اقتصادی سنگینی بر جای گذاشت. ناتو در حالی که از عضویت کامل کی‌یف خودداری می‌کرد، با ارســـال تسلیحات پیشرفته، آموزش نیروها و اعمال تحریم‌های گسترده، عملاً در جنگ درگیر شد، بدون آنکه سازوکار روشنی برای پایان سیاســـی بحران ارائه دهد. این الگو بار دیگر نشـــان داد که گســـترش ناتو بیش از آنکه امنیت اروپا را تقویت کند، به بازتولید منطق جنگ سرد و تشدید رقابت‌های ژئوپلیتیک انجامیده است، رقابتی که قربانی اصلی آن مردم اوکراین و ثبات کل قاره بوده‌اند.

گزارش خواندنی فایننشال تایمز و نیوزویک

ایران با قدرت خود آمریکا را در تنگه هرمز غرق کرد

سرویس خارجی-

روزنامه انگلیسی ضمن انتقاد شدید از جنگ‌افروزی ترامپ علیه ایران نوشت که، جنگ ترامپ علیه ایران نه تنها به تضعیف جمهوری اسلامی منجر نشد بلکه این کشـــور را به قدرت مسلط منطقه تبدیل کرد. همزمان «نیوزویک» نوشـــت این جنگ آمریکا را در تنگهٔ هرمز غرق کرد.

شاید باورکردنی نباشد ولی این روزها همه در جهان از تغییر رژیـــم در آمریکا صحبت می‌کنند. ۹ مـــاه پیش ترامپ با هدف سرنگونی نظام جمهوری اسلامی جنگی را علیه ایران شروع کرد که نه تنها در دستیابی به این هدف شکست خورد بلکه ایران با بستن تنگه هرمز و نابودی پایگاه‌های آمریکا در منطقه چنان سیلی به گوش دولت این کشور نواخت که صدای آن را سه‌شنبه هفته گذشته با اعلام نتایج انتخابات آمریکا، همه شنیدند. پس لرزه‌های این شکســـت همچنان در آمریکا ادامه دارد: استعفای گسترده مقامات، تشنج در کاخ سفید، شکاف بین حزب جمهوری‌خواهان و دولت ترامپ، سقوط سنگین بورس، احتمال برکناری مقامات ارشد نظامی و امنیتی و استیضاح پیت هگست وزیر جنگ و... تنها بخش از تبعات این سیلی است.

ایران قدرت مسلط منطقه

تحلیلگر ارشد فایننشال‌تایمز هم معتقد است جنگ آمریکا و رژیم اسرائیل علیه ایران برخلاف هدف اولیه خود می‌تواند، به تقویت موقعیت منطقه‌ای تهران و تبدیل آن به قدرت مســـلط خلیج‌فارس منجر می‌شود؛ تحولی که می‌تواند کشورهای عربی منطقه را به تفاهم با ایران وادار کند. «گیدئون راخمن» تحلیلگر ارشد این روزنامه معتقد است شکست تاریخی جمهوری‌خواهان در انتخابات میان‌دوره‌ای حتی می‌تواند آمریکا را به سمت کاهش عمیق‌تر نقش جهانی خود سوق دهد؛ تحولی که پیامد آن صرفاً محدود شـــدن توانایی «دونالد ترامپ» برای ادامه جنگ با ایران نخواهد بود. به نوشته فایننشال‌تایمز گسترش مخالفت افکار عمومی با جنگ و هزینه‌های اقتصادی ناشی از آن، روند گسترده‌تری را در آمریکا تقویت می‌کند که هدفش عقب‌نشینی از تعهدات امنیتی در خارج از این کشور است. چنین تغییری می‌تواند موازنه قدرت در غرب آسیا را از نو شکل دهد، نگرانی متحدان اروپایی و آسیایی آمریکا را برانگیزد و فرصت‌های راهبردی تازه‌ای را در اختیار چین و روسیه قرار دهد.

در مورد ایران، ستون‌نویس فایننشال‌تایمز پیش‌بینی می‌کند شکست انتخاباتی جمهوری‌خواهان احتمال ازسرگیری یک جنگ گسترده را کاهش دهد، هرچند آمادگی‌های نظامی و فشارهای رژیم اسرائیل همچنان ادامه دارد. او معتقد است مخالفت علنی ونس باعث می‌شـــود هر تصمیم جدید برای تشدید تنش، خطر ایجاد شکاف در داخل رهبری آمریکا را به همراه داشته باشد. از سوی دیگر، حساسیت ترامپ نسبت به بازارهای مالی نیز هزینه ماجراجویی نظامـــی را افزایش می‌دهد. به همین دلیل، نگارنده این احتمال را مطرح می‌کند که واشـــنگتن به‌جای ادامه جنگی که جایگاه دولت ترامپ را در داخل تضعیف کرده، به سمت کاهش خسارات و مذاکره برای دستیابی به بهترین توافق ممکن، با هدف حفظ آبرو، حرکت کند.

به گزارش فارس تحلیلگر فایننشال تایمز در ادامه نوشته اســـت که ایران احتمالا از جنگی که با هدف ســـرنگونی نظام سیاسی این کشور آغاز شده بود، در جایگاه قدرت مسلط بالفعل در خلیج‌فارس خارج می‌شود. طبق این یادداشت، ایران در این جنـــگ توانایی خود را برای مقاومت در برابر حملات آمریکا و رژیم اسرائیل، تهدید جریان انتقال انرژی از طریق تنگه هرمز و هدف قرار دادن پایگاه‌های آمریکایی و زیرساخت‌های کشورهای منطقه نشـــان داده است. در چنین ســـناریویی، ممکن است کشورهای حاشـــیه خلیج‌فارس ناچار شوند با تهران بر اساس شرایطی که بیش از گذشته با منافع ایران سازگار است، به تفاهم برسند.

غرق شدن آمریکا در هرمز

مجله نیوزویک هم به بهانه شکست حزب جمهوری‌خواه در انتخابات میان دوره‌ای کنگره با انتقاد شدید از جنگ ترامپ علیه ایران نوشته است که جنگ افروزی ترامپ باعث تضعیف اقتصاد و افزایش تورم در آمریکا شد و متحدان آن را ناامید کرده و شکست سختی به جمهوری‌خواهان در انتخابات میان دوره‌ای وارد کرد. به گزارش مهر، «نیوزویک» در این مقاله نوشته: «رئیس‌جمهور آمریکا با ورود جنگ علیه ایران به نهمین ماه خود، همچنان همان عبارت همیشگی را درباره کنترل کامل نیروهای آمریکایی بر تنگه هرمز تکرار می‌کند؛ این در حالی است که تهران تأکید دارد بازگشایی این گذرگاه آبی به روی کشـــتیرانی، تنها پس از پذیرش شروط ایـــران از آمریکا امکان‌پذیر خواهـــد بود. با وجود آنکه فرماندهی مرکزی آمریکا، موسوم به «سنتکام»، از کنترل خود بر روند عبور نفتکش‌ها در خلیج‌فارس و اعمال محاصره علیه بنادر ایران خبر داده است، شمار اندک کشتی‌هایی که از تنگه هرمز عبور می‌کنند، نشان می‌دهد واقعیت کاملا متفاوت است.»

«نیوزویـــک»، در تحلیل خود به قلم «دیوید اور» می‌افزاید: درسی که حدود هفتاد سال پیش و در جریان بحران کانال سوئز مطرح شد، بار دیگر در جنگ آمریکا علیه ایران گریبان واشنگتن را گرفته است؛ درسی که نشان می‌دهد قدرت نظامی لزوماً به معنای تسلیم کردن دشمن نیست و نمی‌تواند اقتصادها را از هزینه‌های جنگ مصون نگه دارد. این مجله با اشاره به اینکه ترامپ با پیامدهای جنگ علیه ایران، بســـته شدن تنگه هرمز، فرسایش ائتلاف‌ها و خشـــم رأی‌دهندگان از افزایش قیمت‌ها روبه‌روست، می‌افزاید که تهران در این جنگ مقاومت کرده و توانایی خود برای مختل کردن تردد در تنگه هرمز را حفظ کرده است؛ تنگه‌ای که حدود یک‌پنجم نفت جهان از آن عبور می‌کرد. بر اســـاس این گزارش اختلال در کشتیرانی طی حدود هشت ماه، موجب افزایش قیمت انرژی و تشـــدید تورم شده است. این وضعیت همزمان با افزایش تعرفه‌هـــای گمرکی رخ داده و خانواده‌های آمریکایی را از طریق افزایش قیمت‌ها و ســـنگین‌تر شدن هزینه‌های زندگی، متحمل هزینه‌های جنگ کرده است.

افول قدرت آمریکا

روزنامه انگلیســـی ایندیپندنت هم در مقاله‌ای با اشـــاره به شکست ترامپ در انتخابات میان دوره‌ای نوشته است که پس از آنکه حزب دونالد ترامپ در انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره شکست ســـنگینی متحمل شـــد، رئیس‌جمهور آمریکا اکنون با دور دوم ریاست‌جمهوری‌ای تضعیف شده‌ای روبه‌رو است. همزمان، متحدان بین‌المللی واشنگتن نیز در انتظارند تا ببینند آیا آمریکا از رویکرد مداخله‌جویانه خود در جهان عقب‌نشینی خواهد کرد یا نه؟

این روزنامه می‌نویسد که شکست سنگین جمهوری‌خواهان، که بزرگ‌ترین شکست حزب حاکم از سال ۱۹۷۴ توصیف شده است، صرفاً یک همه‌پرسی درباره وضعیت اقتصادی و هزینه‌های زندگی نبود، بلکه مخالفتی آشکار با جنگ علیه ایران نیز به شمار می‌رفت؛ جنگی که موجب افزایش قیمت سوخت و تحمیل فشار اقتصادی بیشتر بر خانواده‌های آمریکایی شد. این روزنامه نوشت که بر اساس نظرسنجی‌ها ۶۳ درصد از مردم آمریکا، تصمیم برای آغاز جنگ را «اشتباه» دانسته‌اند و ۷۴ درصد نیز گفته‌اند که این درگیری عاملی «تعیین‌کننده» در رأی آن‌ها بوده است. ایندیپندنت می‌افزاید: که دموکرات‌ها با وجود تسلط بر هر دو مجلس کنگره، آرای کافی برای بی‌اثر کردن وتوی رئیس‌جمهور را در اختیار ندارند. این مسئله به آن معناست که توانایی آن‌ها برای وادار کردن ترامپ به پایان دادن به جنگ یا تغییر مســـیر سیاست خارجی آمریکا محدود خواهد بـــود. روزنامه «ایندیپندنت» در جمع‌بندی خود می‌نویسد شکســـت ترامپ لزوماً به معنای «عقب‌نشینی فوری آمریکا» نیست، اما بدون تردید نشان می‌دهد که جهان در دو سال آینده با رئیس‌جمهوری روبه‌رو خواهد بود که قدرت مانور کمتری دارد و بیشتر درگیر نبردهای سیاسی داخلی است و توانایی کمتری برای تحمیل دستور کار خود در عرصه بین‌المللی خواهد داشت.

فرانسه در آتش خشم معترضان تهدید، سرکوب و بازداشت، مردم را متوقف نکرد

سرویس خارجی-

صدها هزار فرانسوی بار دیگر روز شنبه و علی‌رغم تهدید و سرکوب شـــدید پلیس و نیروهای امنیتی به خیابان‌ها برگشتند و علیه وضعیت بد اقتصادی و معیشتی، با نیروهای امنیتی درگیر شدند.

سران اروپا این روزها تاثیرات جنگ آمریکا علیه ایران را در خیابان‌های شهرهای بزرگ خود به خوبی احساس می‌کنند. اخیراً «اورسولا فون‌درلاین» رئیس کمیسیون اروپا در جریان سخنرانی در نشســـت «وین‌وین بروکســـل» گفته بود از زمان بسته‌شدن تنگه هرمز، واردات سوخت‌های فسیلی برای اروپا ۱۲۷ میلیارد یورو هزینه اضافی داشته است، بی‌آنکه حتی یک مولکول انرژی بیشـــتر دریافت کرده باشد. در جنگ کنونی دولت‌های اروپایی غیر از اسپانیا به آمریکا اجازه دادند که از پایگاه‌های خود در علیه ایران استفاده کند. به گفته دبیرکل ناتو جنگنده‌های آمریکایی دست‌کم ۵ هزار بار از پایگاه‌های این کشور در اروپا برای حمله به ایران اســـتفاده کرده‌اند. حالا تاوان این همراهی را باید مردم اروپا با افزایش هزینه‌های زندگی خود بپردازند. بر اساس گزارش منتشرشده در ۸ نوامبر ۲۰۲۶ (۱۷ آبان) از شبکه الجزیره، موج اعتراضات و ناآرامی‌های اجتماعی علیه بحران معیشتی که از اواسط سپتامبر(شهریور) در فرانسه آغاز شد، به ۳۰ کشور دیگر اروپایی نیز گسترش یافته است. در فرانسه گزارش‌ها نشان می‌دهد پلیس برای ســـرکوب معترضان با شدت هرچه تمام وارد عمل شده و طی این مدت دست‌کم ۱۲ هزار و ۸۰۰ تن از معترضان توسط پلیس بازداشت شـــده‌اند اما ظاهراً تهدید سرکوب، بازداشت و حتی جریمه، معترضان را متوقف نکرده است. همین پنجشنبه گذشته نزدیک به ۲ میلیون فرانسوی از کارگر گرفته تا کارمند، دانش‌آموز و دانشجو در اعتراض به وضعیت معیشتی فاجعه بار خود که ماکرون برای آنها رقم زده است به خیابان‌ها ریختند.

تداوم خشونت پلیس

روز شـــنبه نیز صدها هزار فرانسوی بار دیگر در اعتراض به افزایش هزینه‌های زندگی به خیابان‌ها آمدند، در حالی که پلیس با استقرار گسترده نیروها مانع از برگزاری تجمع جنبش جلیقه‌زردها شد و شماری از معترضان را بازداشت کرد. به گزارش فرانس۲۴، اتحادیه‌های کارگری راهپیمایـــی خود را از میدان جمهوری تا میدان ناسیون در شـــرق پاریس برگزار کردند. در همین حال، جنبش جلیقه‌زردها با وجود ممنوعیت اعلام شده از سوی دولت، در تجمعـــی جداگانه در میدان کنکورد، در نزدیکی کاخ الیزه و مجلس ملی، حاضر شـــدند. رسانه‌ها گزارش دادند که پلیس در پایان راهپیمایی مسالمت‌آمیز علیه افزایش هزینه‌های زندگی، به سمت معترضانی که در میدان ملت پاریس مانده بودند، گاز اشک‌آور و نارنجک صوتی شلیک کرد. پلیس اعلام کرد که تعدادی از معترضان به سمت آنها اشیائی پرتاب کردند. در شهر لیون در جنوب شرقی فرانسه پلیس برای متفرق کردن معترضان از گاز اشک‌آور استفاده کرد. به گزارش فارس به نقل از فرانس ۲۴ «لوران نونیز»، وزیر کشور فرانسه ساعاتی پیش از شروع اعتراضات گفت که ۷۰ هزار افسر پلیس و نیروی امنیتی در سراسر کشور مستقر شده‌اند و هشدار داد: «اگر آشوبگر یا غارتگری باشد... ما آماده و منتظر آن‌ها خواهیم بود.» او با اشاره به اینکه «خطر دقیقاً همانند شنبه‌های گذشته است»، از مقامات خواست که هوشیاری خود را حفظ کنند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، وزارت کشور فرانسه اعلام کرد که در مجموع ۱۴۶ هزار نفر روز شـــنبه در تظاهرات سراسری شرکت کردند که ۴۶ هزار نفر از آنها در پاریس بودند. اتحادیه‌ها این رقم را ۲۵۰ هزار معترض در سراسر کشور و ۷۵ هزار نفر در پایتخت اعلام کردند. خبرنگار خبرگزاری فرانسه گفت که در پایان اعتراض در پاریس، پلیس از گاز اشـــک‌آور علیه افرادی که پرتابه و ترقه‌های دست‌ساز به سمت نیروهای امنیتی پرتاب می‌کردند، استفاده کرد.«لوران نونز» وزیر کشور فرانسه هم اعلام کرد که پلیس در جریان تظاهرات سراسری روز شنبه ۲۳۲ نفر را بازداشت کرده اصت. به گفته وی علاوه‌بر این، پلیس در جریان تظاهرات ۴۰ هزار مورد توقف و بازرسی نیز انجام داد.

مخفیگاه ماکرون

از سوی دیگر در بحبوحه اعتراضات در فرانسه، روزنامه تلگراف گزارش داد رئیس‌جمهور فرانسه، پناهگاهی مخفی در نزدیکی پاریس دارد تا در صـــورت حمله معترضان و تصرف کاخ الیزه، از آنجا فرار کند. دیلی‌تلگراف به نقل از کتاب جدیدی با عنوان «ارتش جدید سایه‌ها» گزارش داد که امانوئل ماکرون، پناهگاهی مخفی در نزدیکی پاریس برای شرایط اضطراری در اختیار دارد. این کتاب که به قلم «پیر گاستینو»، «آنتون ایزومبار» و «فرانک رنو»، روزنامه‌نگاران فرانســـوی، نوشته شده است، فاش می‌کند کـــه طرح ایجاد این پناهگاه مخفی تـــا حدی در پی اعتراضات جلیقه‌زردها در ســـال ۲۰۱۸ مطرح شد؛ اعتراضاتی که طی آن ماکرون با رفتارهای خشونت‌آمیز معترضان خشمگین مواجه شد.

نویســـندگان کتاب خاطرنشان کردند که مقام‌های کنونی فرانســـه نگران هســـتند پیروزی احتمالی حزب راست افراطی اجتماع ملی، متعلق به «مارین لوپن»، در انتخابات، موج جدید اعتراضات خیابانی را از سوی افرادی به راه بیندازد که حاضر به پذیرش چنین نتیجه‌ای نیستند. در مقابل، به نوشته نویسندگان، پیروزی احتمالی ژان لوک ملانشـــون، بنیانگذار حزب «فرانسه تسلیم‌ناپذیر» ممکن است با واکنش منفی پلیس و شکل‌گیری نوعی «مقاومت منفعلانه» از سوی نیروهای پلیس همراه شود. به گزارش ایسنا این روزنامه‌نگاران به نقل از منابع بلندپایه گزارش دادنـــد که پاتریس فور، رئیس پلیس پاریس، چندین نشســـت درباره احتمال بروز ناآرامی‌های گســـترده برگزار کرده اســـت. همچنین یگان‌های ویژه پلیس، نحوه استقرار نیروهای خود برای حفاظت از پارلمان در صورت وقوع چنین ناآرامی‌هایی را بررسی کرده‌اند. به نوشـــته این کتاب، یکی از مقام‌های ارشد اطلاعاتی فرانسه نیز از ماه آوریل(فروردین) به نویسندگان هشدار داده بود که این کشور ممکن است با یک خیزش گسترده و ناآرامی‌های جدی مواجه شود.

وعده تغییر

خبر دیگر این که رهبر چپ رادیکال و نامزد جنبش «فرانسه تســـلیم‌ناپذیر» (LFI) در انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه، در گردهمایـــی بزرگ با حضور بیـــش از ۲۰ هزار تن از حامیانش، برنامه‌های کلیدی خود را با شـــعار «باید همه‌چیز را تغییر داد» معرفی کرد؛ طرحی فراگیر که از گذار به «جمهوری ششـــم» تا دگرگونی در سیاست خارجی تا سکوت نکردن در برابر نسل‌کشی در غزه و خلع ســـلاح هسته‌ای را دربر می‌گیرد. به گزارش ایرنا به نقل از شـــبکه تلویزیونی ب.اف‌ام، «ژان لوک ملانشون»، در این ســـخنرانی گفت: در صورت پیروزی در انتخابات، پاریس در برابر نسل‌کشـــی در غزه و الحاق تدریجی کرانه باختری ساکت نخواهد نشست و مستقیماً وارد عمل خواهد شد. وی همچنین وعده داد در صورت پیروزی فرانسه را از ناتو خارج کند. انتخابات ریاست جمهوری فرانسه ۱۸آوریل ۲۰۲۷(۲۹ فروردین ۱۴۰۶) برگزار خواهد شد.

درگیری معترضان با پلیس در هلند

در هلند هم در جریان اعتراضات، معترضان با نیروهای امنیتی درگیر شـــده و با پرتاب سنگ، خودروهای پلیس را هدف حمله قرار دادند. به گزارش تســـنیم به نقل از اشپیگل صدها معترض خشـــمگین با وجود حضور گسترده نیروهای پلیس وارد محل ساخت و ساز یک مرکز داده شرکت مایکروسافت در آمستردام هلند شدند. این اعتراض علیه مصرف بالای انرژی و به طور کلی پروژه‌هـــای بزرگ غول‌های فناوری بـــود. پلیس پایتخت هلند گزارش داد که ۱۵۰ تا ۲۰۰ تظاهرکننده به دلیل ورود غیرمجاز دستگیر شدند.

عقب‌نشینی آل خلیفه مقابل موج خشم مردم محاکمه علمای شیعه متوقف شد

سرویس خارجی-

در پی تشـــدید اعتراضات مردمی و هشدار علمای برجسته بحرین، رژیم آل‌خلیفه در برابر موج خشم عمومی عقب نشست و اعلام حکم پرونده ده‌ها عالم شیعه را به تعویق انداخت؛ تصمیمی که در سایه افزایش فشارهای امنیتی و تداوم سرکوب مذهبی، از نگرانی آل‌خلیفه نسبت به گسترش اعتراضات پرده برمی‌دارد.

سرکوب در جوامع دست نشانده و اقتدارگرا، صرفاً واکنشی مقطعی به اعتراضات یا مخالفت‌های اجتماعی نیســـت، بلکه بخشی از منطق بازتولید قدرت در نظام‌هایی است که بقای خود را نه بر رضایت عمومی و مشارکت شـــهروندان، بلکه بر انحصار سیاســـی، کنترل اجتماعی و حذف صداهای مستقل بنا کرده‌اند. در چنین ساختارهایی، نهادهای دینی، شخصیت‌های مرجع و شبکه‌های اجتماعی مستقل، به دلیل برخورداری از سرمایه نمادین و توانایی بسیج افکار عمومی، همواره در معرض تهدید و سرکوب قرار دارند؛ چراکه قدرت اقتدارگرا هر نوع مرجعیت اجتماعی خارج از مدار اراده خود را تهدیدی برای بقای خویش تلقی می‌کند.

رژیم آل‌خلیفه در بحرین نمونه‌ای گویا از این الگوی حکمرانی اســـت، رژیمی که به‌جای پاسخ‌گویی به مطالبات سیاسی و اجتماعی شهروندان و به‌رسمیت‌شناختن تکثر مذهبی و سیاسی جامعه، می‌کوشد با امنیتی‌سازی هویت مذهبی، جرم‌انگاری کنشگری مدنی و محدودسازی نهادهای مستقل، شکاف میان دولت و جامعه را با ابزار سرکوب مدیریت کند. تناقض بنیادین این وضعیت، نقش قدرت‌های غربی در حمایت سیاسی، نظامی و امنیتی از چنین ساختاری است، قدرت‌هایی که در گفتار رسمی خود از دموکراسی، حقوق بشـــر و آزادی‌های مدنی سخن می‌گویند، اما در مناسبات سیاسی خویـــش، این ارزش‌هـــا را به ملاحظات ژئوپلیتیکـــی و منافع اقتصادی و امنیتی فرو می‌کاهند. از این منظر، مسئله بحرین تنها مسئله یک حکومت و مخالفان آن نیســـت، بلکه نمونـــه‌ای از پیوند میان اقتدارگرایی داخلی و حمایت خارجی اســـت؛ این پیوند که در آن، ســـرکوب شهروندان به بهای حفظ نظم سیاسی مطلوب متحدان قدرتمند، به امری تحمل‌پذیر و حتی توجیه‌پذیر تبدیل می‌شود.

هشدارها جواب داد

رژیم آل خلیفه که قصد داشـــت با نمایشی قضائی، ده‌ها عالم برجسته شیعه و اســـتاد حوزه‌های علمیه بحرین را محکوم و زندانی کند، ناگزیر با مشاهده هشدارها و اعتراض‌ها به عقب‌نشینی وادار شد. جلسه اعلام حکم بـــدون صدور رأی پایان یافت و دادگاه تحت کنترل رژیم، اعلام حکم را به ۲۲ نوامبر (۱ آذر) موکول کرد. این تصمیم در حالی گرفته شد که نیروهای امنیتی با تدابیر سنگین اطراف ساختمان دادگاه و مسیرهای منتهی به آن مستقر شده بودند. رسانه‌های معارض بحرین این تعویق را ناشی از «هراس رژیم از شعله‌ور شدن اعتراضات مردمی» دانستند، هراسی که شب قبل در خیابان‌های «الدراز»، «ستره»، «المالکیه» و «السنابس» خود را نشان داد و با پرتاب گاز اشک‌آور نیروهای سرکوبگر پاسخ داده شد. در این میان هشدار علمای بحرین از جمله رهبر معنوی بسیاری از بحرینی‌ها، شیخ عیسی قاسم، در این میان بسیار مؤثر بوده است.

موج سرکوب

این عقب‌نشینی، در ادامه موج گسترده‌ای از سرکوب سازمان‌یافته علیه جامعه شیعه صورت گرفته است. در ماه‌های می و ژوئن (اردیبهشت و خرداد)، بیش از ۵۰ روحانی و خطیب شیعه به بهانه واهی «اقدام علیه حاکمیت» و «ارتباط با ایران» بازداشت شدند. همزمان، محدودیت‌های شدیدی علیه شعائر دینی و دسته‌های عزاداری اعمال شده و سخنرانان و واعظان مذهبی از ایفای نقش خود منع شـــده‌اند. تعدادی از مداحان و مسئولان حسینیه نیز بازداشـــت شده‌اند. علاوه‌بر این، تابعیت ۶۹ شهروند بحرینی سلب شده است، اقدامی که نشان می‌دهد رژیم آل‌خلیفه نه تنها آزادی مذهبی، بلکه هویت ملی منتقدان خود را نیز هدف قرار داده است.

دادگاه فرمایشی

بیست ســـازمان حقوق بشری از جمله دیده‌بان حقوق بشر و مؤسسه حقوق و دموکراســـی بحرین، نسبت به گزارش‌های متعدد درباره شکنجه بازداشت‌شدگان، اعتراف‌گیری اجباری و فقدان هرگونه محاکمه عادلانه ابراز نگرانی کرده‌اند. این نهادها تأکید دارند که روند رسیدگی به پرونده علمای شیعه، نه یک فرآیند قضائی، بلکه ابزاری برای سرکوب سیستماتیک صدای منتقدان است. رژیم آل خلیفه که سال‌هاست با حمایت سیاسی و تسلیحاتی قدرت‌های غربی به حیات خود ادامه می‌دهد، بار دیگر نشـــان داد دستگاه قضائی‌اش چیزی جز بازوی امنیتی سرکوب نیست.

رد کامل نمایش مضحک

شیخ عبدالله الدقاق، مدیر حوزه علمیه بحرینی‌ها در ایران، این محاکمه فرمایشی را اقدامی جنایتکارانه علیه مذهب جعفری توصیف کرد. وی با اشاره به محرومیت بیش از ۵۰ عالم از حق داشتن وکیل مدافع و اعمال انواع آزار و شـــکنجه روحی، تأکید کرد که مردم مظلوم بحرین این نمایش مضحک را از اســـاس باطل می‌دانند و هرگز به رسمیت نخواهند شناخت. استدلال رژیم مبنی بر «وابســـتگی به ایران» به اندازه‌ای سست است که می‌توان با آن علمای بزرگ شیعه قرن‌ها پیش را نیز متهم کرد. آل خلیفه و حامیان غربی‌اش باید بدانند که ســـرکوب علمای دین، نه اقتدار، بلکه عمق بحران مشروعیت این رژیم دست‌نشانده را برملا می‌کند.

در پایان گفتنی اســـت رژیم آل‌خلیفـــه در بحرین، همواره از حمایت سیاســـی، نظامی و اقتصادی آل‌سعود برخوردار بوده و در عمل، وابستگی عمیقی به ریاض دارد. نقطه عطف این وابســـتگی، ۱۴ مارس ۲۰۱۱ (۲۳ اسفند ۱۳۸۹) بود؛ که آن موقع، به درخواست منامه، حدود ۱۲۰۰ تا ۱۵۰۰ نیروی نظامی سعودی در قالب نیروهای سپر جزیره از طریق پل ملک فهد وارد بحرین شدند تا در سرکوب اعتراضات مردمی به یاری حکومت بشتابند. این مداخله نظامی که در رســـانه‌های معتبری چون رویترز، نیویورک‌تایمز و گاردیـــن نیز بازتاب یافت، جلوه آشـــکاری از نقش ریاض در حفظ بقای آل‌خلیفه بود. افزون بر این، وابستگی اقتصادی بحرین به حمایت‌های نفتی عربستان و پیوندهای امنیتی و سیاسی دو خاندان حاکم، منامه را بیش از پیش در مدار نفوذ ریاض قرار داده است.

آرامکو و مرکز مالی ملک‌عبدالله منفجر شد / کاهش ۴۵ درصدی درآمد نفتی عربستان

سرویس خارجی-

حمله موشکی و پهپادی نیروهای یمنی به مرکز مالی ملک‌عبدالله و تأسیسات آرامکو در ریاض و شرق عربستان، همزمان با ثبت کانون‌های حرارتی در بقیق و توقف پروازها در الدمام، فشار اقتصادی سنگینی بر رژیم سعودی وارد کرده و کسری بودجه بن‌ســـلمان را به اوج رسانده و کاهـــش ۴۵ درصدی درآمد نفتی او را به همراه داشته است.

هر رژیمی که بر سرکوب و کشتار ملت‌ها و غارت منابع آنان تکیه کرده، نمی‌تواند برای همیشه پشت دیوارهای پول و سلاح پنهان بماند. وقتی قدرت‌های امپریالیستی و دست‌نشاندگان منطقه‌ای‌شان، کشتار غیرنظامیان را عادی می‌کنند و مقاومت در برابر این کشـــتار را جرم می‌خوانند، پاسخ نهائی از دل همان مردمـــی برمی‌خیزد که دیگر چیزی برای از دســـت دادن ندارند. در این لحظه اســـت که وارونه شـــدن نتیجه استعمار ممکن می‌شود: هر موشک و پهپادی که به تأسیسات حیاتی دشمن اصابت کند، نه فقط زیرساخت مادی، بلکه اسطوره ترس و سلطه‌ای را که او ساخته نیز درهم می‌شکند و ثابت می‌کند که اراده آزادگان، از همه ســـامانه‌های دفاعی و حمایت‌های آمریکایی قوی‌تر است.

حمله به قلب اقتصادی ریاض

دیروز و همزمان با انتشار اخباری از ادامه تجاوزات رژیم دست نشـــانده آل‌ســـعود به غیرنظامیان یمنی، خبرگزاری فرانســـه گزارش داد مرکز مالی ملک عبدالله در ریاض هدف قرار گرفته و ساختمان شرکت آرامکو نیز در جریان عملیات نیروهای مسلح یمن آسیب دیده است. همچنین رسانه‌ها از شنیده شدن صدای چند انفجار در پایتخت عربستان خبر دادند. این هدف‌گیری در حالی رخ داد که نیروهای یمنی پیش‌تر اعلام کرده بودند عملیات موشکی و پهپادی علیه اهداف استراتژیک در عمق خاک عربستان را اجرا کرده‌اند و فرودگاه بین‌المللی ملک خالد و مخازن نفت و برج تقطیر آرامکو در ریاض نیز در فهرست این عملیات‌ها قرار داشته‌اند.

سازمان دفاع مدنی سعودی نیز با صدور هشدارهای اولیه در الدمام، احســـاء و بقیق از وجود خطر خبر داد. این هشـــدارها پس از آن فعال شد که رسانه‌ها به خطر احتمالی در ریاض پس از فعال شدن سامانه‌های هشدار در الاحساء، الظهران و بقیق اشاره کردند. مقام‌های دفاع مدنی عربستان بامداد یکشنبه این هشدارها را اعلام کرده بودند و عربستان نیز از رهگیری یک موشک بالستیک شلیک‌شده از یمن به سمت منطقه شرقی سخن گفت، هرچند جزئیات مســـتقلی درباره میـــزان موفقیت این رهگیری منتشر نشد.

کانون‌های حرارتی در تأسیسات بقیق

داده‌های ماهواره‌ای سامانه «ام‌اس‌جی/سویری» در ســـاعت‌های ۰۱:۵۳ و ۰۱:۵۴ به وقت جهانی یکشـــنبه چندین کانون حرارتی را در محدوده تأسیســـات آرامکو در بقیق ثبت کرد. میزان توان تابشی آتش در این نقاط به‌ترتیب ۴۲، ۳۱ و ۹۷ مگاوات گزارش شد؛ داده‌هایی که می‌تواند نشان‌دهنده وقوع آتش‌سوزی یا فلرینگ باشد. بقیق حدود ۴۰ کیلومتری جنوب‌غربی ظهران قرار دارد و طبق اعلام خود آرامکو، نزدیک به نیمی از نفت تولیدی روزانه عربستان و حدود ۵ درصد از عرضه جهانی نفت از این مجموعه عبور می‌کند.

توقف پروازها در فرودگاه الدمام

پایگاه فلایت‌رادار اعلام کرد حرکت هواپیماها در فرودگاه ملک فهد واقع در شهر الدمام در شرق عربستان متوقف شده است. هواپیماها بر فراز این شهر سرگردان شدند و نتوانستند فرود بیایند. این اختلال در حالی رخ داد که نیروهای مسلح یمن پیش‌تر چندین نوبت از هدف قرار دادن این فرودگاه در پاســـخ به حملات ســـعودی خبر داده بودند و فعالیت آن برای ساعت‌ها متوقف ماند.

عملیات یمنی علیه اهداف حیاتی

ساعاتی پس از گزارش رسانه‌ها، نیروهای مسلح یمن نیز از اجرای حملات موشکی و پهپادی علیه شماری از اهداف حیاتی در استان شرقی عربستان، از جمله بقیق و الاحساء، خبر دادند. سرتیپ یحیی سریع، سخنگوی این نیروها، پیش‌تر از شش عملیات نظامی ویژه در عمق خاک عربستان سخن گفته بود که فرودگاه ملک خالد، مخازن نفت و برج تقطیر آرامکو در ریاض و تأسیسات آرامکو در خریص را هدف قرار داده بودند. روز گذشته نیز تصاویری از آتش‌ســـوزی بزرگ در یکی از تأسیسات زیرمجموعه آرامکو، که احتمال می‌رود خریص باشـــد، منتشر شده بود.

آل سعود همچنان مشغول کشتار غیرنظامیان در یمن

کاهش ۴۵ درصدی درآمد نفتی بن‌سلمان

در پی کاهش شدید درآمدهای نفتی، کسری بودجه عربستان در سه‌ماهه سوم با افزایش ۱۴۵ درصدی به ۸۴ میلیارد ریال سعودی رسید و اقتصاد این کشور ۳.۸ درصد کوچک‌تر شد. درآمدهای نفتی نزدیک به ۴۰ درصد کاهش یافته و این رقم در برخی گزارش‌ها به حدود ۴۵ درصد نیز نزدیک شده است. این فشار اقتصادی در حالی بر ریاض سنگینی می‌کند که تأسیسات حیاتی نفتی آن به‌طور مکرر هدف حملات قرار می‌گیرند و اختلال در بقیق می‌تواند پیامدهای مستقیم بر بازار جهانی انرژی داشته باشد.

کشتار غیرنظامیان در یمن

از طـــرف دیگر، رژیم آل‌ســـعود انتقام خـــود را از غیرنظامیان می‌گیرد. وزارت بهداشـــت صنعا اعلام کرد در پی حملات عربســـتان طی ۲۴ ســـاعت گذشته، ۸۳ غیرنظامی از جمله شـــماری کودک شـــهید و مجروح شـــده‌اند؛ این آمار شامل ۳۴ شهید و ۴۹ مجروح است. مجموع شهدای حملات از آغاز تشدید تنش‌ها به ۳۴۰ نفر و مجروحان به ۷۲۴ نفر رسیده و در مجموع ۱۰۶۴ نفر قربانی شده‌اند. وزیر بهداشت یمن نیز از شهادت ۳۲ نفر و زخمی شدن ۳۸ نفر در حمله هوائی به منازل شهروندان در روستای الشریه در بنی‌حشیش استان صنعا خبر داد و اعلام کرد جنگنده‌های سعودی حتی امدادگران را نیز هدف قرار دادند.

مقیاس تجاوز و پاسخ مشروع

یحیی سریع اعلام کرد طی ۲۴ ساعت گذشته دشمن ســـعودی با ۱۰۵ حمله هوائی و موشکی زیرساخت‌های غیرنظامی را هدف قـــرار داده و مجموع حملات هوائی و موشـــکی ائتلاف به رهبری عربســـتان از آغاز تشدید درگیری‌ها به ۴۳۶۹ مورد رســـیده اســـت. این حملات با جنگنده‌هـــای اف-۱۵ و تایفون از پایگاه‌های خمیس مشـــیط و طائف و موشـــک‌ها از نجران و جیزان انجام شـــده‌اند. نیروهای مسلح یمن در پاسخ، فرودگاه‌ها و تأسیسات حیاتی عربســـتان را هدف قرار می‌دهند و با تجمعات نیروهای وابسته در خاک یمن مقابله می‌کنند.

بن‌بست امنیتی ریاض

رســـانه‌های عربی می‌نویسند عربســـتان خود را در برابـــر چالش امنیتی و نظامی مداوم می‌بیند و ســـال‌ها ائتلاف‌سازی نظامی در برابر انصارالله ناکارآمد بوده است. شـــکاف میان امکانات نظامی گسترده ریاض و واقعیت میدانی آشکار شده و حملات متوالی موشکی و پهپادی یمن بار امنیتی، اقتصادی و نظامی سنگینی بر دوش این کشور گذاشته است. عربستان به سامانه‌های دفاع هوائی پیشرفته و شراکت نظامی با آمریکا و کشورهای غربی دل بسته، اما این حمایت کامل نتوانسته تهدید را پایان دهد. کمیته ملی حقوق بشر یمن کشتار الشریه را حلقه‌ای از زنجیره نسل‌کشی دانسته و خواستار محکومیت جنایات، تشکیل کمیته تحقیق مستقل و توقف فروش سلاح به رژیم سعودی شده است.

کیهان
روزنامه صبح
صاحب امتیاز: شرکت چاپ و انتشارات کیهان
(مؤسسه کیهان)
مدیر مسئول و سردبیر: حسین شریعتمداری
تلفن: ۳۵۲۰۰ و ۹-۳۳۱۱۰۲۵۱
کیهان و خوانندگان۳ تا ۶ عصر: ۳۳۱۱۰۰۶۵
ارتباط با ما در پیامرسان‌های ایتا و بله:
@kayhannewspaper
صفحات وب: www.kayhan.ir
کد پستی: ۱۱۴۴۸۳۱۵۹۹
صندوق پستی: ۱۱۱۵۵/۳۶۳۱
تهران - خیابان فردوسی کوچه شهید شاهچراغی